

Lucie Dvořáková - Liberdová

Věnce, dekorace a ozdobná vajíčka

ORIGINÁLNÍ, JEDINEČNÉ
A PŮSOBIVÉ

POKRAČOVÁNÍ BESTSELLERU
ORIGINÁLNÍ VĚNCE A PŘÍRODNÍ DEKORACE

Věnce, dekorace
a ozdobná vajíčka

Lucie Dvořáková - Liberdová

Dílna
nápadů

*Děkuji vám všem, kteří se mými nápady inspirujete – za vaši přízeň,
milé a povzbuzující ohlasy. Děkuji za váš čas, který právě teď věnujete
čtení mé další knihy, i když byste ho mohli trávit milionkrát jinak.*

*Bude mi ctí, budu-li vám moci na oplátku zase já věnovat tuhle
knihu.*

Moc si toho všeho cením – je to pro mě stále neuvěřitelné.

Věnce, dekorace a ozdobná vajíčka

Lucie Dvořáková - Liberdová

Fotografie: Lucie Dvořáková - Liberdová

Odpovědný redaktor: Dalibor Kumr

Jazyková korektura: Eva Hánová

Vnitřní úprava, sazba a obal: Karel Hána

Technický redaktor: Radek Střecha

ISBN 978-80-264-0402-6 (tisk)

ISBN 978-80-908772-0-7 (epub)

ISBN 978-80-908772-1-4 (mobi)

ISBN 978-80-908772-2-1 (pdf)

ISBN 978-80-908772-3-8 (azw3)

Vydalo nakladatelství Lucie Dvořáková - Liberdová

Rok vydání 2022

www.originalvyrobky.cz

©Lucie Dvořáková - Liberdová, 2022 Všechna práva vyhrazena.

Žádná část této publikace nesmí být kopírována a rozmnožována za účelem rozšiřování v jakékoli formě či jakýmkoli způsobem bez písemného souhlasu vydavatele.

OBSAH

Úvod	4	Paráda ze suché trávy	58
Materiály	6	Dekorace z cukrářského prostírání	60
VĚNCE	8	Vánoce na platě	62
Věvec z krepáku	9	Podkova z černých ořechů	64
Věvec z pauzovacího papíru	12	Vánoční ozdoby ze zbytků svíček	67
Velikonoční věneček z červených vajíček	15	Vánoční „co dům dal“	70
Věvec z kořenů stromu	17	Girlanda z papírové role	72
Věvec ze sena s mochní	19	Sváteční podnos s pískem a peříčky	75
Věvec ze tří druhů větviček	21	VAJÍČKA	77
Romantický věvec z kořenů	23	Pár užitečných rad pro začátek	78
Mechový věvec „Sladké mámení“	25	Tulipánová vajíčka	80
Srdce plné přírodnin	27	Vajíčka s vůní starých časů	82
Knoflíkové srdce pro štěstí	30	Vintage vajíčka	85
Srdíčko z pletiva	33	Barokní vajíčka s růžičkami	88
Sněhové srdce	35	Krajková vajíčka	91
DEKORACE	37	Pavučinková vajíčka	94
Mechovky	38	Starozelený závěs	96
Podzimní hrnec „šup šup“	41	Vejce z krabice	98
Koláč à la příroda	43	Triky se samolepkami	100
Blýskavý závěs	45	Vajíčka malovaná tuší	102
Podzimní dorty	48	Vajíčka malovaná akrylovými barvami a voskem	104
Kůrová dekorace se slaměnkami	50	Vosková vajíčka s vyškrabávanými motivy	106
Senová romantika	53	O autorce	108
Podzimní nostalgie ze starých zavařovacích sklenic	56		

ÚVOD

Je úžasné, kolik je mezi námi tvořivých lidí. A to je dobře...

Ten, kdo nikdy nezažil nádherný pocit z vlastnoručně vykonané práce, nepochopí, jak famózní to může být. Nadchnout se a dokázat sám sobě, že kupované výrobky se těm vlastním nikdy nevyrovnají, je ten nejlepší začátek. A co teprve, pokud se je podaří vytvořit z toho, k čemu se dá lehce přijít nebo co se běžně vyhodí – to je potom radosti... Výsledek se mnohdy může rovnat hotovému zázraku, který navíc, kromě času, nic nestojí.

Je krásné, když shodou různých okolností pak vznikne něco, co byste si ani netroufli předem naplánovat, protože by vám to zkrátka přišlo jako pěkná hloupost. A v tom je právě to kouzlo...

Časem také zjistíte, že se ke každému výtvaru váže i vlastní příběh, a vždy, když se na něj podíváte, vybaví se vám náhody a okolnosti s ním spojené. Pokud se tohle povede a výrobek vám při každém pohledu připomene zážitky, které se k němu vážou, máte doma hotový unikát s vlastní duší – a právě vzpomínky a jeho sepětí se situacemi, které člověka v životě provázejí, považuji za jednu z nejdůležitějších a skutečných podstat tohoto konání...

Když mi můj tatínek před časem podával rezavý klíč, který vykopal na zahradě při sklizni cibule, a starou lžičku od cesty (vzal to, protože dceři se přece hodí všechno), smál se (ba ne, přímo se řehtal) mému nadšení a okamžitě vidině neobvyklé vánoční dekorace. Dokonce zcela vážně prohlásil, že jestli mi „tohle“ někdo otiskne, s prominutím „sežere“ svoje boty.

Rok se s rokem sešel a výrobek nazvaný „Vánoční co dům dal“ vychází v této knize na str. 70 a co víc, dokonce na její obálce. A tatínek? Už si leští pohorky...

Věnce z kořenů stromů (str. 17 a 23) zase zůstaly jako vzpomínka na uschlou vrbu, která musela pryč ze zahrady. Dodnes se směji, jak jsem s ní zápasila (a proklínala celou mužskou populaci v přesvědčení, že ji máme pouze na parádu), než se mi ji podařilo ze země vydolovat.

Stále si také živě pamatuji, jak mě při sběru sena na věnec (str. 19) překvapila zmije, i na náhodně v příkopu objevené vyhozené krásné dlouhé plody mochyně, které jsem pak vezla dva kilometry na řídítkách na kole (a funěla u toho jako hroch).

Při pohledu na fotografie výrobků z mechu si vždycy vybavím, jak jsme ho společně s našimi malými dětmi sbírali kousek za chalupou v šumavských lesích, kde je příroda tak překrásná, až člověk zamáčkne slzu. Už mi nikdy nikdo z hlavy nevymaže, jak ho tenkrát kluci dávali do tašky větší, než byli v tu dobu oni sami. Přitom je děda učil mech rozpoznávat a vyprávěl jim napínavé pohádky ze světa lesních skřítků, kterým pak postavili ze šišek a klacíků domečky u pařezu. V teplém pozdním odpoledni jsme si potom všichni příjemně znaveni lehli na okraj remízku do jemné trávy a poslouchali ticho... Sluníčko ještě hřálo, obloha byla v tu chvíli jak vymalovaná, všude vůně, vládl klid a pohoda, nebylo co víc si přát.

Když jsem druhý den mechem obalila staré gumáky, které byly ihned spontánně pasovány na „Mechovky“ (str. 38), dělala jsem si legraci, že patří návštěvě, která neví, kdy odejít. Trocha recese přece neuškodí...

Větvičky na věnec na str. 21 jsem zase táhla z nekončící dlouhé procházky v igelitové tašce a nemohla ani dojít, protože mi při ohybu pro jednu osikovou pěkně ruplo v zádech.

„Sněhové srdce“ (str. 35) je a bude stálou památkou na moji oblíbenou zimní bundu, a podívám-li se na „Podkovu z černých ořechů“ (str. 64), mám před očima své rodné město a babiččin dům, před kterým ten strom dodnes roste.

Při pouhém mrknutí na „Pavučinková vajíčka“ (str. 94) si představím scénu, jak jsem po jejich půlhodinovém aranžování na studnu již jen čekala na příhodné světlo. Jemný vítr si mezitím ledabyly pohrával se stužkami, což naše kočka pochopila jako pobídku ke hře, a k mé smůle se šťastně jala ke skoku. Ještě že vajíčka jsou husí, tudíž velice pevná...

Spatřím-li „Girlandu z papírové role“ (str. 72), stále se směji při vzpomínce na noční pyžamovou spartakiádu po zahradě s baterkou, kdy jsem letěla zachraňovat před slejvákem dvoumetrovou papírovou roli od ubrusu...

I jak jsem pak s již hotovou girlandou lezla po odstaveném valníku v kravíně (mimo chodem plném hnoje), abych ji vyfotografovala, na to zapomenout také nelze. Ony vůbec u fotografování vznikají mnohdy bizarní situace, ale co bych pro dobrou fotku neudělala...

Od první chvíle, kdy jsem začala pracovat na této knize, bylo jasných několik cílů. Mezi ty nejdůležitější patřila představa, aby projekty v ní zvládli i ti řekněme „méně“ zruční, protože i oni chtějí mít doma něco jedinečného – výrobky stvořené vlastníma rukama, protože takové jsou nejkrásnější a člověk si jich váží nejvíce, neboť jsou jeho dílem.

Netoužím po tom, aby moje knihy byly jen na prohlížení, ale aby byly skutečně všemi náležitě využívány jako inspirace k opravdovému tvoření.

A pokud si třeba nevěříte, zkuste nejdříve zaujmout ke svému záměru kladný a pozitivní postoj. Prostě si říct, že to, do čeho se hodláte pustit, půjde, a ne jinak. Začít pracovat s tím, že vše dopadne podle představ, popřípadě ještě lépe.

Setkávám se běžně s nepochopením a kýváním hlavou, že to, co jsem si zase usmyslela, je přinejmenším poněkud zvláštní. Vždy se pousměji (vlastně fajn, v překladu to totiž znamená, že něco takového ještě neviděli).

Pokud něco chcete vyrobit, vždycky je důležité být předem přesvědčen, že to půjde, jinak se do práce ani nepouštějte. Jen nadšení vám umožní dosáhnout toho, po čem toužíte. Věřte, že v tomto oboru nic není nemožné a všechno jde, když se chce. Uvidíte, že se nemusíte bát ani naprosto neobvyklých kombinací materiálů – žádná omezení neexistují, protože tvoření nemá žádná pravidla. A ještě něco – zkuste přitom nejezdit v zajetých kolejkách toho, co se běžně dělá, protože když pojedete podle šablon, nikdy nebudete odlišní a tím pádem ani originální. A o to jde v první řadě.

Věřím, že se vám povedou nádherné výrobky plné originality, které ostatní ocení, stanou se dominantou vašeho domova a možná i pomyslnými odkazy pro vaše potomky.

Krásné chvíle plné zdobení a vyrábění, které vás bude těšit a naplňovat dobrým pocitem, přinejmenším stejně jako mě, spoustu vlastních inspirativních nápadů, zážitků a hlavně přesvědčení, že to jednoduše dokážete i vy, vám ze srdce přeje

autorka
Lucie Dvořáková

MATERIÁLY

Zde vidíte fotografie některých materiálů, se kterými jsem pracovala během přípravy této knihy. Uznejte sami, že jsou to věci obyčejné, někdy už nepotřebné nebo určené k vyhození a jde k nim snadno a rychle přijít. Právě takové mám nejraději - nic nestojí a přitom v sobě skrývají obrovský potenciál na další využití.

Jsem přesvědčená, že sami zjistíte, že se u vás doma celá řada takových věcí skrývá, nebo si je dokážete velmi rychle opatřit. Vždyť jen příroda nabízí takových pokladů nepřeberné množství a vlastně všude kolem je vhodných materiálů k výrobě nejrůznějších dekorací nekonečně mnoho. Stačí jen se rozhlédnout...

Cukrářské
prostírání

Černé
orechy

Červená
jablčka

Hloh

Kaštany

Knoflíky

Korkové
špunty

Kořeny
stromů

Krabice
z kartonu

Králičí
pletivo

Krepový
papír

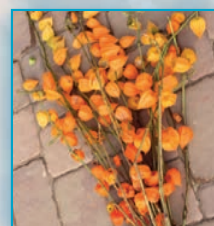
Kůra

Makovice

Mech

Mochyně

Papírová plata
a obaly od
vajíček

Papírové role
od ubrusu

Pauzovací papír

Pěnové tácky
od uzenin

Pytel od
brambor

Seno

Slaměnky
a jiné suché
květiny

Stará záclona

Staré dortové,
koláčové a jiné
formy

Staré gumáky

Suchá tráva

Suché růžičky

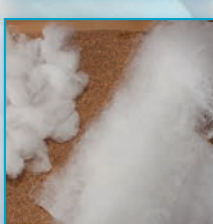
Šípky

Šnečí ulity

Trnky

Vatelín

Větvičky

Vyfouklá vajíčka

Zavařovací
sklenice

Zbytky svíček

Žaludy

VĚNCE

1. Věnc z krepáku

2. Věnc z pauzovacího papíru

3. Věnc z červených vajíček

4. Věnc z kořenů stromu

5. Věnc ze sena s mochyní

6. Věnc ze tří druhů větviček

7. Romantický věnc z kořenů

8. Mechový věnc „Sladké mámení“

9. Srdce plné přírodnin

10. Knoflíkové srdce pro štěstí

11. Srdíčko z pletiva

12. Sněhové srdce

Věnec z krepáku

Co budeme potřebovat:

polystyrénový korpus

bílý krepový papír

nůžky

univerzální lepidlo

širší plochý štětec

misku

bílou a hnědou akrylovou barvu

jakékoliv papíry (postačí i letáky nebo noviny)

špejli

tavicí pistoli

tenký tmavý drátek

papírové kytičky

1 Nůžkami nastříháme krepový papír. Šířku proužků volíme podle velikosti korpusu. Na klasickou velikost postačí šířka proužků asi 7–10 cm – čím širší budou, tím se budou při omotávání více krčit a výsledek bude vypadat zajímavěji.

2 Proužky rozbalíme a pomalu jimi korpus omotáváme. Krepový papír má tu výhodu, že je pružný a elastický, proto se jím korpus krásně obalí a ani při mírném natažení se papír nepřetrhne.

3 Čím mohutnější korpus chceme ve výsledku mít, tím větší vrstvu krepového papíru na něj namotáme. Krepový papír se snažíme mírně načechrávat, ne utahovat. Konce papíru přilepíme univerzálním lepidlem.

4 Aby byl korpus tvrdý a mohli jsme pokračovat ve zdobení, natřeme ho univerzálním lepidlem. Pokud je lepidlo husté, zředíme ho v misce s vodou, dobře promícháme a pomocí širšího plochého štětce postupně nanese na krepový papír. Dáváme pozor, abychom papír nerozmočili, pouze ho lepidlem „napustili“. Necháme dobře usušit – pomoci si můžeme i fénem. Jakmile papír ztvdne, můžeme pokračovat dalším bodem.

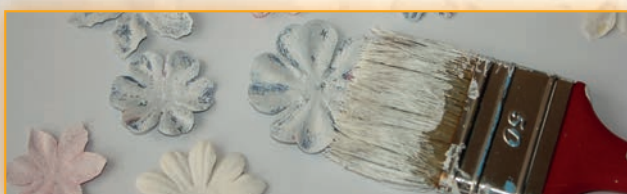
5 Následně krepový základ natřeme bílou akrylovou barvou – tím částečně také zakryjeme strukturu krepového papíru, okraje mírně změkknou a můžeme je vytvarovat.

6 Prsty okraje krepového papíru ozdobně stočíme po celé ploše korpusu a necháme opět usušit.

7 Na povrchu vytvoříme hnědou patinu. Postupujeme tak, že na štětec nanese malé množství barvy a tu pak jemně roztíráme na krepový základ. Na štětec netlačíme, cílem je obarvit jen vystouplé části, krčeni a strukturu krepového papíru. Necháme zaschnout. Základ věnce bude působit starodávným dojmem.

8 Barevné papírové kytičky nabarvíme bílou barvou tak, aby jejich původní odstíny jemně prosvítaly. Pokud nemáte k dispozici hotové výseky, snadno si je vystříhnete z papíru sami.

9 Vyrobíme středy kytiček. Připravíme si špejli, na ni namotáme jakýkoliv papír, např. letáky či noviny, a pevně ho utahujeme. Vytvoříme tak roličku, kterou na konci slepíme. Špejli vytáhneme, roličky pak nabarvíme na hnědo a necháme uschnout.

10 Hnědé roličky z papíru zmáčkneme, namotáme je na špejli a vytvoříme z nich šneky – jejich konce přilepíme tavicí pistolí a ustříháme.

11 Vyrobené šneky z papíru nalepíme tavicí pistolí do středů kytiček.

12 Pomocí štětce a hnědé barvy pak vytvoříme na kytičkách pro větší atraktivnost ještě patinu, a to stejným způsobem jako v bodě 7 – barvu o kytičky jen otíráme, abychom nezatřeli jejich předešlý barevný a pak bílý odstín.

13 Hotové kytičky pak tavicí pistolí na věnec přilepíme na požadovaná místa.

14 Nakonec omotáme věnec tenkým tmavým drátkem a v zadní části vytvoříme očko na zavěšení.

Tip: Věnec je možné přestříkat lakem ve spreji – bude pak ještě pevnější a odolnější jak vůči manipulaci, tak prachu.

Věnec z pauzovacího papíru

Co budeme potřebovat:

polystyrénový korpus

pauzovací papír

bílou a černou akrylovou barvu

univerzální lepidlo

šedou nit

papírové trojvrstvé ubrousky (zde světle fialové)

širší plochý štětec

obyčejnou tužku

tavicí pistoli

papírový provázek (zde fialový)

nůžky

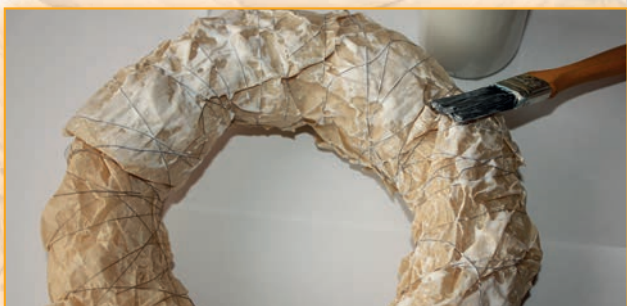
1 Pauzovací papír několikrát zmačkáme do kuličky a zase rozložíme. Jde o to, aby byl co nejvíce poddajný a bylo na něm hodně rýh a skladů. Čím více se podaří papír skrčit, tím bude věnec vypadat zajímavěji.

2 Korpus pak postupně zmačkaným papírem obalíme.

3 Papír na korpusu stáhneme šedou nití, kterou omotáváme různě „cik – cak“ nebo křížem podle fantazie.

4 Takto připravený základ věnce natřeme univerzálním lepidlem a necháme dobře zaschnout. Tímto krokem korpus ztvdne a teprve pak můžeme pokračovat v dalším zdobení.

5 Celý korpus natřeme bílou barvou a necháme opět zaschnout. Nemusíme však povrch překrýt barvou celý, hezky bude vypadat prosvítající podklad – tedy níže položená zákoutí papíru.

6 Šedou barvou pak základ věnce napatínujeme. Postupujeme tak, že na štětec nanese malé množství barvy a pak ho jen lehce otíráme o korpus. Na štětec netlačíme, cílem je obarvit více či méně pouze vystoupilá místa. Pak počkáme, až barva zaschne.

7 Fialový papírový provázek rovněž natřeme na šedo tak, aby jeho barva místy prosvítala.

8 Vyrobyme ruzicki. Ubrousek rozlozime, do jedne ruky uchopime libovolny roh a druhou rukou ho zmačkame přesně podle obrázku. Šedou nití ubrousek stáhneme. Menší ruzicki vyrobime ze čtvrtin ubrousku.

11 Konec ruzicki přilepime tavicí pistolí k celé její spodní části tak, aby se nerozmotala.

9 Začátek vzniklého polotovaru pak začneme namotávat na seříznutý konec obyčejné tužky. Pevně utahujeme.

12 Vyrobené ruzicki nalepime na věnec na požadovaná místa. Můžeme je také podle libosti napatinovat šedou barvou.

10 Zbytek ruzicki dotvořime rukama. Niti ve spodní části stáhneme a jejich konce necháme volně viset.

13 Nakonec věnec dozdobime papírovým provázekem a vytvořime očko na zavěšení. Výrobek je možné pro větší odolnost proti prachu nastříkat lakem ve spreji.